

ປະກາສກະທຽບອຸດສາຫກຮຽມ

ฉบับທີ ៤០៣៣ (ພ.ສ. ២៥៥២)

ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບໍ່ມີມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ

ພ.ສ. ២៥១១

ເຮືອງ ຍາກເລີກແລະ ກໍານົດມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ

ນໍາຢາງຂຶ້ນທະນາຄາດ

ໂດຍທີ່ເປັນກາຮັບປັບປຸງມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ ນໍາຢາງຂຶ້ນທະນາຄາດ
ມາຕຣູານເລບທີ່ ມອກ. 980 - 2533

ອາຫັນຈາກຄວາມໃນມາດຮຽມ ១៥ ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍ່ມີມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ
ພ.ສ. ២៥១១ ຮັ້ມນຕີ່ວ່າກາຮັບປັບປຸງມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ
ฉบับທີ່ ១៦៥១ (ພ.ສ. ២៥៣៣) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບໍ່ມີມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ
ພ.ສ. ២៥១១ ເຮືອງ ກໍານົດມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ ນໍາຢາງຂຶ້ນທະນາຄາດ ລົງວັນທີ່ ១៦ ກຣກກູາຄມ
ພ.ສ. ២៥៣៣ ແລະ ອອກປະກາສກໍານົດມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ ນໍາຢາງຂຶ້ນທະນາຄາດ
ມາຕຣູານເລບທີ່ ມອກ. 980 - 2552 ຈຶ່ນໄໝ່ ດັ່ງນີ້ ໃນການປະກາສກໍານົດມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ

ທີ່ນີ້ ໄກສະເໜີມີພລິມີ່ພື້ນກໍານົດ ៥០ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີປະກາສໃນຮາງຈານແບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ປະກາສ ປ ວັນທີ ១៥ ມິຖຸນາຍນ ພ.ສ. ២៥៥២

ໜ້າຢາງຂຶ້ນທະນາຄາດ

ຮັ້ມນຕີ່ວ່າກາຮັບປັບປຸງມາຕຣູານພລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

น้ำยางขันธรรมชาติ

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ครอบคลุมเฉพาะน้ำยางขันธรรมชาติที่ทำจากน้ำยางธรรมชาติโดยวิธีหมุนเหวี่ยงและโดยวิธีแยกครีม

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 น้ำยางธรรมชาติ (natural rubber latex) หมายถึง สารคolloidal ที่มีลักษณะเป็นของเหลวสีขาวที่กริดได้จากต้นยางพาราที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า ไฮเวีย บรัซิเลียนซิส (*Hevea brasiliensis*)
- 2.2 น้ำยางขันธรรมชาติ (natural rubber latex concentrate) หมายถึง น้ำยางธรรมชาติที่ทำให้เข้มข้นโดยการหมุนเหวี่ยงหรือการแยกครีม ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “น้ำยางขัน”
- 2.3 น้ำยางขันจากการหมุนเหวี่ยง (centrifuged rubber latex concentrate) หมายถึง น้ำยางธรรมชาติที่ทำให้เข้มข้นโดยการใช้แรงหมุนเหวี่ยง เพื่อแยกเชรุ่ม (serum) บางส่วนออกไป
- 2.4 น้ำยางขันจากการแยกครีม (creamed rubber latex concentrate) หมายถึง น้ำยางธรรมชาติที่ทำให้เข้มข้นโดยการใช้สารช่วยทำให้เนื้อยางเป็นครีมโดยแยกตัวออกจากเชรุ่ม
- 2.5 เชรุ่ม (serum) หมายถึง ตัวกลางในการกระจายตัวสำหรับอนุภาคยาง

3. ชนิด

- 3.1 น้ำยางขันแบ่งเป็น 5 ชนิด คือ

- 3.1.1 ชนิด HA เป็นน้ำยางขันจากการหมุนเหวี่ยง ซึ่งรักษาสภาพด้วยแอมโมเนียมเนยแต่เพียงอย่างเดียว และมีค่าความเป็นด่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.60 โดยน้ำหนักน้ำยางขัน
- 3.1.2 ชนิด LA เป็นน้ำยางขันจากการหมุนเหวี่ยง ซึ่งรักษาสภาพด้วยแอมโมเนียมเนยร่วมกับสารรักษาสภาพน้ำยางขันชนิดอื่น และมีค่าความเป็นด่างไม่เกินร้อยละ 0.29 โดยน้ำหนักน้ำยางขัน
- 3.1.3 ชนิด MA เป็นน้ำยางขันจากการหมุนเหวี่ยง ซึ่งรักษาสภาพด้วยแอมโมเนียมเนยร่วมกับสารรักษาสภาพน้ำยางขันชนิดอื่น และมีค่าความเป็นด่างร้อยละ 0.30 ถึงร้อยละ 0.59 โดยน้ำหนักน้ำยางขัน
- 3.1.4 ชนิด HA ครีม เป็นน้ำยางขันจากการแยกครีม ซึ่งรักษาสภาพด้วยแอมโมเนยแต่เพียงอย่างเดียว และมีค่าความเป็นด่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.55 โดยน้ำหนักน้ำยางขัน
- 3.1.5 ชนิด LA ครีม เป็นน้ำยางขันจากการแยกครีม ซึ่งรักษาสภาพด้วยแอมโมเนยร่วมกับสารรักษาสภาพน้ำยางขันชนิดอื่น และมีค่าความเป็นด่างไม่เกินร้อยละ 0.35 โดยน้ำหนักน้ำยางขัน

4. คุณลักษณะที่ต้องการ

4.1 ลักษณะทั่วไป

ต้องเป็นของเหลวข้น ไม่จับตัวกันเป็นก้อน และไม่มีสิ่งแปร乱ปлом
การทดสอบให้ทำการตรวจพินิจ

4.2 สี

ต้องมีสีขาวตามธรรมชาติของน้ำยาข้น ไม่เป็นสีเทา หรือสีเทาอมฟ้า
การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.1

4.3 กลิ่น

ต้องไม่มีกลิ่นบูดเน่า
การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.2

4.4 คุณลักษณะทางพิสิกส์และทางเคมี

ให้เป็นไปตามตารางที่ 1
และถ้ามีการใช้สารรักษาสภานิดอื่นนอกจากแอมโมเนียให้ระบุชนิดและปริมาณ

ตารางที่ 1 คุณลักษณะทางพิสิกส์และทางเคมี
(ข้อ 4.4)

รายการที่	คุณลักษณะ	เกณฑ์ที่กำหนด					วิธีทดสอบตาม
		ชนิด HA	ชนิด LA	ชนิด MA ³⁾	ชนิด HA ครีม	ชนิด LA ครีม	
1	ของแข็งทั้งหมด ร้อยละโดยน้ำหนัก ไม่น้อยกว่า เนื้อยางแห้ง ร้อยละโดยน้ำหนัก ไม่น้อยกว่า	61.0 หรือให้เป็นไปตามข้อตกลง ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย		65.0	65.0		ISO 124
2	ความเป็นกรด (ค่าวนะเป็น NH ₃) ร้อยละโดยน้ำหนักน้ำยางข้น	60.0	60.0	60.0	64.0	64.0	ISO 126
3	ของแข็งที่ไม่ใช่ยาง ¹⁾ ร้อยละโดยน้ำหนัก ไม่เกิน	1.7	1.7	1.7	1.7	1.7	-
4	ความเป็นต่าง (ค่าวนะเป็น NH ₃) ร้อยละโดยน้ำหนักน้ำยางข้น	ไม่น้อยกว่า 0.60	ไม่เกิน 0.29	0.30 - 0.59	ไม่น้อยกว่า 0.55	ไม่เกิน 0.35	ISO 125
5	เสถียรภาพต่อการปั่น ²⁾ (mechanical stability) วินาที ไม่น้อยกว่า	650	650	650	650	650	ISO 35
6	ยางจับก้อน (coagulum) ร้อยละโดยน้ำหนัก ไม่เกิน	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	ISO 706
7	ทองแดง มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมของของแข็ง ทั้งหมด ไม่เกิน	8	8	8	8	8	ISO 8053
8	แมกนีส มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมของของแข็ง ทั้งหมด ไม่เกิน	8	8	8	8	8	ISO 7780
9	แมกนีเซียม มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมของของแข็ง ทั้งหมด ไม่เกิน	40 หรือให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย					ข้อ 8.3
10	ตะกอน (sludge) ร้อยละโดยน้ำหนัก ไม่เกิน	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	ISO 2005
11	ค่ากรดไขมันที่ระเหยได้ (VFA number) ไม่เกิน	0.06 หรือให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย					ISO 506
12	ค่าโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ (KOH number) ไม่เกิน	0.7 หรือให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย					ISO 127

หมายเหตุ 1) คำนวณจากผลต่างระหว่างปริมาณของแข็งทั้งหมดกับปริมาณเนื้อยางแห้ง

2) เสถียรภาพต่อการปั่น เป็นค่าที่วัดภายหลัง 21 วันนับจากวันที่ทำ

3) "MA" หรือ "XA" หมายถึง Medium Ammonia Latex

5. การบรรจุ

- 5.1 ให้บรรจุน้ำยาข้นในภาชนะที่เหมาะสม สะอาด แห้ง และปิดได้สนิท ในกรณีที่ภาชนะบรรจุทำด้วยโลหะ ควรเคลือบผนังด้านในเพื่อป้องกันการปนเปื้อนจากวัสดุที่ใช้ทำภาชนะบรรจุ เช่น เคลือบด้วยบิทูเมนหรือ อีพ็อกซีเรซิน
- 5.2 นำหนักสุทธิของน้ำยาข้นในแต่ละภาชนะบรรจุต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก
การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.4

6. เครื่องหมายและฉลาก

- 6.1 ที่ภาชนะบรรจุน้ำยาข้นทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ชัดเจน
 - (1) ชื่อผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานนี้หรือคำว่า “น้ำยาข้นไทย (Standard Thai Latex)” หรือ “STL”
 - (2) ชนิด
 - (3) นำหนักสุทธิ นำหนักภาชนะบรรจุ และนำหนักร่วม เป็นกิโลกรัม โดยให้อยู่ในตำแหน่งใกล้เคียงกัน
 - (4) วัน เดือน ปีที่ทำ และรหัสรุ่นที่ทำ
 - (5) ชื่อผู้ทำ หรือโรงงานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

7. การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- 7.1 การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

8. การทดสอบ

- 8.1 สี
 - 8.1.1 เครื่องมือ
งานแก้วกันแบบขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร
 - 8.1.2 วิธีทดสอบ
เทตัวอย่างประมาณ 5 ลูกบาศก์เซนติเมตร ลงในงานแก้วกันแบบ แล้วตรวจพินิจ
- 8.2 กลิ่น
 - 8.2.1 สารละลายและวิธีเตรียม
 - 8.2.1.1 สารละลายกรดบอริกอิมตัว
ละลายกรดบอริกประมาณ 60 กรัม ในน้ำกลั่น 1 000 ลูกบาศก์เซนติเมตร จนอิ่มตัวที่อุณหภูมิห้อง

8.2.2 วิธีทดสอบ

เกตัวอย่างประมาณ 20 ลูกบาศก์เซนติเมตร ลงในบีกเกอร์ขนาด 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร เติมสารละลายน้ำกรดบริกรอีมตัว 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร ผสมให้เข้ากันโดยการเขย่าบีกเกอร์ ถ้ายังมีกลิ่นแอมโมเนียนอยู่ให้เติมสารละลายน้ำกรดบริกรอีมตัวลงไปอีกจนไม่มีกลิ่นแอมโมเนียแล้วดูว่ามีกลิ่นบุดเน่าหรือไม่ ยืนยันผลการทดสอบอีกครั้งหนึ่งโดยตั้งบีกเกอร์ไว้ที่อุณหภูมิห้องประมาณ 10 นาที จุ่มกระดาษกรองลงในตัวอย่างปล่อยไว้ให้แห้ง แล้วดูกลิ่นที่กระดาษกรอง

8.3 แมกนีเชียม

8.3.1 สารละลายน้ำและวิธีเตรียม

8.3.1.1 สารละลายน้ำบีฟเฟอร์แอมโมเนีย/แอมโมเนียมคลอไรต์ ($\text{NH}_3/\text{NH}_4\text{Cl}$)

ชั้งแอมโมเนียมคลอไรต์ (NH_4Cl) 67.5 กรัม ละลายน้ำ 250 มิลลิลิตร ผสมกับสารละลายน้ำและแอมโมเนีย (ความหนาแน่นสัมพัทธ์ 0.880) 570 มิลลิลิตร* เจือจางให้ส่วนผสมทั้งหมดเป็น 1 ลิตร สารละลายน้ำที่ได้ควรมีค่าความเป็นกรด-ด่าง 10.5

หมายเหตุ * ถ้าใช้แอมโมเนียที่มีความหนาแน่นสัมพัทธ์ ต่างไปจาก 0.880 (สารละลายน้ำและแอมโมเนีย ร้อยละ 33 โดยน้ำหนัก) เช่น แอมโมเนีย ความหนาแน่นสัมพัทธ์ 0.91 (สารละลายน้ำและแอมโมเนีย ร้อยละ 25 โดยน้ำหนัก) ต้องใช้ปริมาณแอมโมเนียมมากกว่า 570 มิลลิลิตร ปริมาณที่เพิ่มขึ้นใช้ค่าความเป็นกรด-ด่าง 10.5 เป็นตัวกำหนด

8.3.1.2 แอมโมเนีย ความหนาแน่นสัมพัทธ์ 0.880

8.3.1.3 สารละลายน้ำมัตตรฐานอีดีทีเอ (EDTA) 0.005 โมลต่อลิตร

ชั้งไดโซเดียม ออทิลีน ไดเอมีน เททระแอกซิติก แอซิด (disodium ethylene diamine tetraacetic acid -EDTA) 1.86 กรัม ละลายน้ำ ทำให้มีปริมาตรเป็น 1 000 มิลลิลิตร หากความเข้มข้นที่แน่นอนโดยไทเทրตกับสารละลายน้ำมัตตรฐานแมกนีเชียม 0.005 โมลต่อลิตร (เตรียมสารละลายน้ำมัตตรฐานแมกนีเชียมโดยใช้ $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ 1.2325 กรัม ละลายน้ำ และทำให้มีปริมาตรเป็น 1 000 มิลลิลิตร)

8.3.1.4 สารละลายน้ำโพแทสเซียมไซยาไนต์ (KCN) 40 กรัมต่อ 1 000 มิลลิลิตร

8.3.1.5 อินดิเคเตอร์ อริโโครม แบล็ค ที (Eriochrome Black T)

ชั้งอริโโครม แบล็ค ที 0.3 กรัม และโพแทสเซียมคลอไรต์ 100 กรัม บดผสมให้เข้ากัน

8.3.2 วิธีทดสอบ

ชั้งน้ำยาขันอย่างละเอียงประมาณ 10 กรัม ใส่ในบีกเกอร์ขนาด 100 มิลลิลิตร เติมน้ำกลิ่น 10 มิลลิลิตร และเติมกรดแอกซิติกร้อยละ 25 โดยน้ำหนัก 5 มิลลิลิตร เมื่อยางจับตัวเป็นก้อนนำออกจากเซรุ่มปีเปตต์ เชรุ่ม 10 มิลลิลิตร ใส่ลงในบีกเกอร์อีกใบหนึ่ง เติมสารละลายน้ำบีฟเฟอร์ปรับความเป็นกรด-ด่างของสารละลายน้ำให้อยู่ในช่วง 10.0 ถึง 10.2 และเติมโพแทสเซียมไซยาไนต์ 4 มิลลิลิตร เติมอินดิเคเตอร์ อริโโครม แบล็คที 0.1 กรัม และไทเทรตกับสารละลายน้ำมัตตรฐานอีดีทีเอ จุดยุติการไทเทรตคือ จุดที่สารละลายน้ำเปลี่ยนจากสีม่วงเป็นสีฟ้า

$$\text{แมกนีเซียมร้อยละโดยน้ำหนัก} = \frac{24.31 \times B \times D \times 100}{1000 \times 10 \times C}$$

เมื่อ 24.31 คือ มวลอัตโนมัติของแมกนีเซียม

A คือ น้ำหนักของน้ำยาางขันที่ใช้เป็นกรัม

B คือ ความเข้มข้นของสารละลายน้ำมาระดูนอีดีที่เออ เป็นโมลต่อลิตร \times ปริมาตรของสารละลายน้ำมาระดูนอีดีที่เออที่ใช้ เป็นมิลลิลิตร

C คือ $\frac{A \times \text{TSC}}{100}$

D คือ $(A-C) + 15$

TSC คือ น้ำหนักของของแข็งทึ่งหนด เป็นกรัม

$$\text{ปริมาณแมกนีเซียม (มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม)} = \frac{\text{แมกนีเซียมร้อยละโดยน้ำหนัก} \times 1\,000\,000}{100}$$

8.4 น้ำหนักสุทธิ

ชั่งน้ำหนักน้ำยาางขันรวมภาชนะบรรจุด้วยเครื่องชั่งที่เหมาะสม และหักด้วยน้ำหนักภาชนะบรรจุเปล่าผลต่างที่ได้คือน้ำหนักสุทธิ

ภาคผนวก ก.
การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน
(ข้อ 7.1)

ก.1 รุ่น

ก.1.1 กรณีภาชนะบรรจุขนาดเล็ก (ขนาดบรรจุไม่เกิน 210 ลูกบาศก์เดซิเมตร) รุ่นในที่นี้ หมายถึง น้ำยาขันชนิดเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน บรรจุในภาชนะบรรจุชนิดและขนาดเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

ก.1.2 กรณีภาชนะบรรจุขนาดใหญ่ (ขนาดบรรจุเกิน 210 ลูกบาศก์เดซิเมตร) รุ่นในที่นี้ หมายถึง น้ำยาขันในภาชนะบรรจุเดียวกันนั้น

ก.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการซักตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้

ก.2.1 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบคุณลักษณะที่ต้องการ

ก.2.1.1 กรณีภาชนะบรรจุขนาดเล็ก

(1) ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวนร้อยละ 10 ของขนาดรุ่น แล้วกลึงหรือเย่าภาชนะบรรจุ หรือกวนตัวอย่างให้ทั่วถึงด้วยเครื่องกวนติดมอเตอร์หรือเครื่องกวนชนิดอื่นที่เหมาะสม จนกระทั่งตัวอย่างผสมเป็นเนื้อเดียวกัน ควรหลีกเลี่ยงการกวนตัวอย่างมากเกินไป และหลีกเลี่ยงการให้ตัวอย่างสัมผัสอากาศโดยไม่จำเป็น แล้วใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เช่น ท่อแก้วหรือหัวเหล็กกล้าไร้สนิม ที่สะอาดและแห้ง ซักตัวอย่างในแต่ละภาชนะบรรจุจากผิวน้ำถึงก้นภาชนะทันที โดยซักตัวอย่างมาภาชนะบรรจุละเท่าๆ กัน ให้ได้ตัวอย่างรวมไม่น้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เดซิเมตร เก็บไว้ในขวดที่สะอาด แห้ง และปิดได้สนิท แล้วแสดงวัน เดือน ปีที่ซักตัวอย่าง และรายละเอียดที่จำเป็นอื่นๆ เกี่ยวกับการซักตัวอย่างไว้ที่ขวดด้วย

(2) ตัวอย่างน้ำยาขันต้องเป็นไปตามข้อ 4. ทุกรายการ จึงจะถือว่าน้ำยาขันรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ก.2.1.2 กรณีภาชนะบรรจุขนาดใหญ่

(1) ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีไดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

(1.1) การซักตัวอย่างจากภาชนะบรรจุ

เมื่อกวนน้ำยาขันเข้ากันอย่างทั่วถึงดีแล้ว ใช้เครื่องมือที่เหมาะสมซักตัวอย่างจากระดับต่างๆ 3 ระดับ คือ ระดับบน กลาง และล่าง ในปริมาณเท่าๆ กัน ให้ได้ตัวอย่างรวมไม่น้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เดซิเมตร เก็บไว้ในขวดที่สะอาด แห้ง และปิดได้สนิท แล้วแสดงวัน เดือน ปีที่ซักตัวอย่าง และรายละเอียดที่จำเป็นอื่นๆ เกี่ยวกับการซักตัวอย่างไว้ที่ขวดด้วย

(1.2) การซักตัวอย่างขณะที่มีการถ่ายหรือบรรจุน้ำยาลงขันจากถังเก็บ (storage tank)

ลงภาชนะบรรจุ

เมื่อการน้ำยาลงขันในถังเก็บจนเข้ากันดีแล้ว ให้ซักตัวอย่างน้ำยาลงขัน 3 ครั้ง แต่ละครั้ง ควรเป็นน้ำยาลงขันที่มาจากการดับลึกประมาณ $\frac{1}{4} \text{ } \frac{1}{2}$ และ $\frac{3}{4}$ จากผิวน้ำยาลงขันในปริมาณ เท่าๆ กัน ให้ได้ตัวอย่างรวมไม่น้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เมตร เก็บไว้ในขวดที่สะอาด แห้ง และปิดได้สนิท แล้วแสดงวัน เดือน ปีที่ซักตัวอย่าง และรายละเอียดที่จำเป็นอื่นๆ เกี่ยวกับการซักตัวอย่างไว้ที่ขวดด้วย

(2) ตัวอย่างน้ำยาลงขันต้องเป็นไปตามข้อ 4. ทุกรายการ จึงจะถือว่าน้ำยาลงขันรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ก.2.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบน้ำหนักสุทธิ และเครื่องหมายและฉลาก (เฉพาะกรณีภาชนะบรรจุขนาดเล็ก)

ก.2.2.1 ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสูมจากรุนเดียวกันตามจำนวนที่กำหนดในตารางที่ ก.1

ก.2.2.2 จำนวนตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามข้อ 5.2 และข้อ 6. ต้องไม่เกินเลขจำนวนที่ยอมรับที่กำหนดในตารางที่ ก.1 จึงจะถือว่าน้ำยาลงขันรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ ก.1 แผนการซักตัวอย่างสำหรับการทดสอบน้ำหนักสุทธิและเครื่องหมายและฉลาก

(เฉพาะกรณีภาชนะบรรจุขนาดเล็ก)

(ข้อ ก.2.2.1 และข้อ ก.2.2.2)

ขนาดรุ่น หน่วยภาชนะบรรจุ	ขนาดตัวอย่าง หน่วยภาชนะบรรจุ	เลขจำนวนที่ยอมรับ
ไม่เกิน 150	2	0
151 ถึง 500	8	1
500 ถึง 1 200	13	2
1 201 ขึ้นไป	20	3

ก.3 เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างน้ำยาลงขันต้องเป็นไปตามข้อ ก.2.1.1 (2) และข้อ ก.2.2.2 ทุกข้อ หรือเป็นไปตามข้อ ก.2.1.2 (2) แล้วแต่กรณี จึงจะถือว่าน้ำยาลงขันรุ่นนี้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้